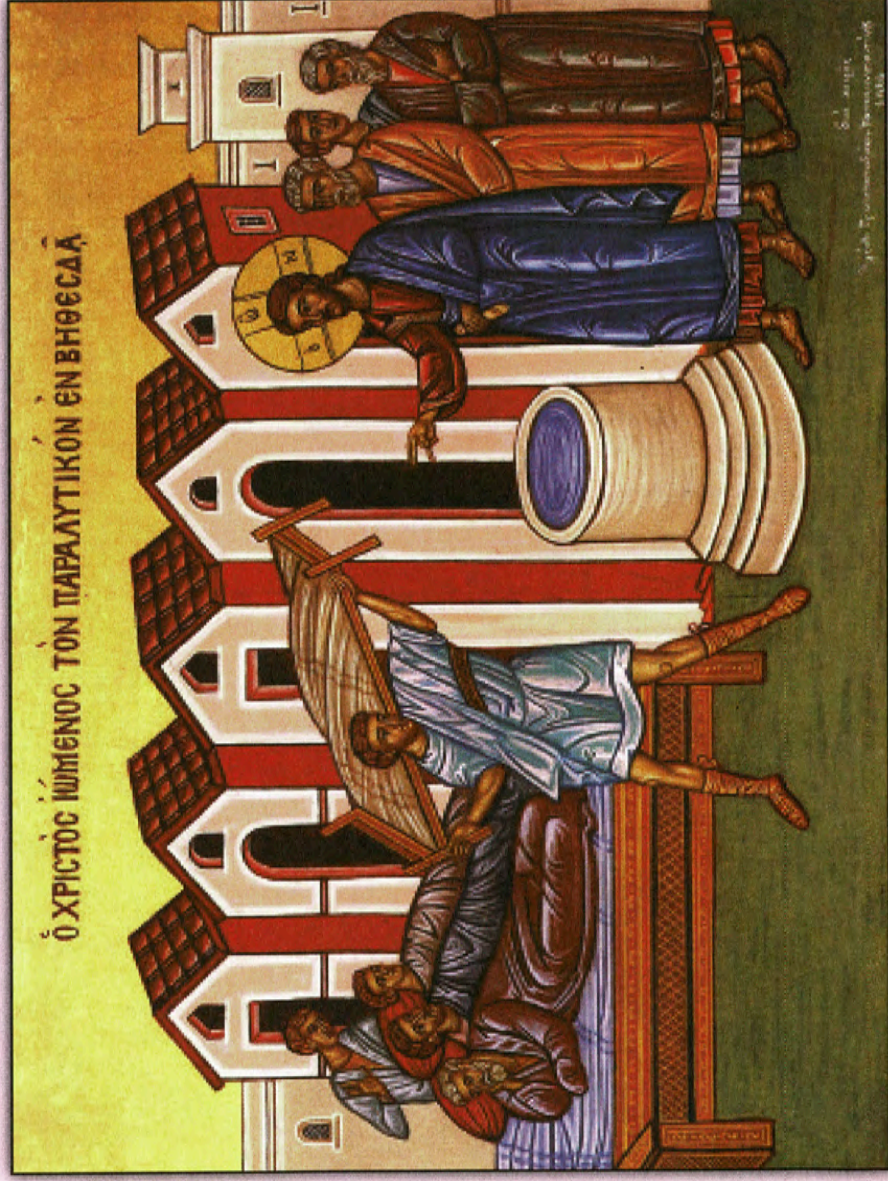

SIXTH SUNDAY AFTER PENTECOST

Icon of Healing the Paralytic

July 1, 2018

SIXTH SUNDAY AFTER PENTECOST

THE HOLY WONDERWORKERS AND UNMERCENARIES, COSMAS AND DAMIAN

SCHEDULE OF SERVICES FOR JULY 2 – JULY 8

SUNDAY, JULY 8 – SEVENTH SUNDAY AFTER PENTECOST
THE HOLY GREAT MARTYR PROCOPIUS
9:30 AM – Divine Liturgy For All Parishioners

July Birthdays:

Bill Loznycky	–	7/1
Rabah Tooma	–	7/2
Robbie Dukes	–	7/5
Michael Boyko	–	7/10
Martha McMurtry	–	7/15
Natalia Loznycky	–	7/18
Volodymyr Fedunyak	–	7/22
Joseph Hirniak	–	7/29
Marguerite Hartman	–	7/29

Многая і благая літа!
Many blessed years!

PLEASE NOTE: The rummage sale has been postponed. Items are still being accepted for a future date.

Relocation Meeting

Our next meeting regarding the relocation of our church will take place after the Divine Liturgy next **Sunday**, July 8. Please plan to attend

TEMPORARY CHURCH HOME

During the period between vacating our current location and moving into the new church in Santee we need a location to worship. Thanks to Volodymyr Bachynsky's efforts we have entered into an agreement with St. Augustine Monastery at 3266 Nutmeg Street in San Diego. We will have use of their beautiful chapel for liturgical services on Sundays and most Holy Days. *Слава Богу!* Glory to God! Let us remember the Augustinian community in our prayers - thanking God for their generosity towards our community. We also are thankful for the support in this endeavor from Bishop Robert McElroy, bishop of the Roman Catholic diocese of San Diego. We expect to begin worshipping at St. Augustine's mid to late October.

PARISHIONERS THAT ARE HOME BOUND

If you or a loved one cannot make it to Church, Fr. James would be more than pleased visit at your home, in the hospital, at a nursing home, or any other place. Please be sure to schedule a visit.

Sunday offering for June 24

Amount	Number
\$10.00	2
\$13.00	1 (loose)
\$20.00	3
\$40.00	2
\$50.00	2
\$100.00	1
\$105.00	1
\$478.00	

Parishioner Total: \$478.00

Average / parish household (43): \$9.18

Weekly Stewardship Goal: \$2200.00

Deficit: <\$1732.00>

Please Note:

When you are away, please don't forget that the church still relies on your contributions. Our bills do not go on vacation. Your absence on any Sunday does not negate your obligation to support your home parish.

„...ТВОЇ ГРІХИ ВІДПУСКАЮТЬСЯ”

Сьогоднішнє Свєтє Євангєліє від Матєя описує нам подію оздоровлення нещасного паралітика. Це чудесне оздоровлення Ісус Христос розпочинає розмовою з хворим про прощення гріхів: „*Бадьорися, сину, твої гріхи відпускаються*” (Мт. 9, 2). А потім сказав: „*Встань, візьми твої ноші, та й іди до свого дому*” (Мт. 9, 6). Як бачимо, спочатку Ісус оздоровив душу, а потім тіло.

Людина складається з душі і тіла. Як тіло терпить різні недуги, так і людська душа має свої недуги. В світлі Христової науки хвороба — це сила, енергія, яка приносить терпіння хворому і тим, що його оточують. Ціле людство є понівечене гріхами. Всі ми терпимо через гріх в той чи інший спосіб. Недуги, за християнським вченням — це допусти Божих плнів, яких ми не розуміємо, й тому з жалем запитуємо: „За що? Чому?”

Як виглядає справа з недугою душі? Часто люди самі, свідомо, стягають на свої душі гріховну проказу, добровільно переступають заповіді Господні. Переступлення котроїсь заповіді, тяжкий гріх, спричинює недугу душі, що в свою чергу може привести до недуги тіла.

Виходить, виною всьому є гріх? Нехтування і переступлення Заповідей Господніх? Мабуть, що так. Коли Бог дав нам Свої Заповіді, то зробив це з доброти, з любови до нас. Не для Себе, не для нашого поневолення, обмеження чи гноблення Він зробив це. Єдине завдання Заповідей — це бути для нас пересторогою і дороговказом на шляху нашого земного життя. Тому, не будьмо гордими, не думаймо, що можемо без Бога і Його Заповідей обійтися. Історія народів, та щоденний досвід в цьому випадку є дуже повчальними для мислячої людини. Скільки горя і біди ми могли б собі та іншим заощадити, якби більше рахувалися з Заповідями в особистому минулому. Гріх — це єдина перешкода для встановлення справедливости, правди і любови. Пам’ятаймо, що провина проти ближнього є гріхом проти Бога і навпаки: „*Істино кажу вам, що ви зробили одному з Моїх братів найменших — ви Мені зробили*” каже Христос (Мт. 25, 40).

Мивсі бажаємо бути здоровими. Однак, турбуючись про здоров’я тіла, не забуваймо про здоров’я душі. Все взаємно пов’язане. Всі люди є грішними, одні мають малі провини, інші мусять признатися до тяжких гріхів. Та ми не є в безвихідному становищі. Через силу Божої ласки, через любов Господа нашого Ісуса Христа, ми можемо осягнути прощення гріхів і здоров’я духовне у Святій Тайні Сповіді. І коли ми, отримавши прощення гріхів, з’єднаємося з Ісусом Христом у Пресвятій Тайні Євхаристії — пам’ятаймо Його застереження: „*Оце ти видужав, не гріши ж більше, щоб що гірше тобі не сталося*” (Іван 5, 14).

“...YOUR SINS ARE FORGIVEN”

Today’s Holy Gospel according to Matthew tells us about the healing of an unfortunate paralytic. Jesus Christ begins this miraculous healing by first discussing with the sick man the forgiveness of sin: “*Have courage, son, your sins are forgiven*” (Mt. 9, 2). Then He says: “*Stand up! Roll up your mat and go home*” (Mat. 9, 6). As we see, first Jesus healed the soul and then the body.

A person is made up of a soul and a body. Just as the body suffers from various illnesses, so, too, the human soul suffers from its own illnesses. In the light of Christ’s teachings, illness is a power, an energy, which brings suffering to the sick person and to those close to him or her. All of humanity is crippled by sins. We all suffer because of sin in one way or another. Illnesses, according to Christian teachings, are allowed by God’s plan, which we do not understand and, therefore, sadly ask: “Why? For what reason?”

And, what about the illnesses of the soul? Often people themselves consciously bring illnesses down upon their soul by deliberately transgressing the Commandments of God. To break any Commandment is a heavy sin which brings illness to the soul, which, in turn, can lead to illness of the body.

It seems that sin, the breaking of God’s Commandments, is the cause of all suffering. Perhaps this is so. When God gave us His Commandments, He did so out of goodness and love for us. Not for Himself, not to enslave us or limit us or oppress us did He do this. God’s Commandments were designed to caution and guide us along the road of our earthly life. Let us not be proud or think that we can do without God and His Commandments. Human history and our daily life experiences are great learning tools for the thinking person. How much grief and misery could we have saved ourselves and others if we had only followed the Commandments. Sin is the only obstacle to the establishment of justice, truth and love in our lives. Remember that any transgression against your neighbor is a sin against God and vice versa: “*I assure you, as often as you did it for one of My least brothers, you did it for Me*” — says Jesus (Mt. 25, 40).

We all want to be healthy. Still, in being concerned about the health of our body, let us not forget about the health of our soul. They are interconnected. All people are sinners; some have small sins and others have heavy sins. But we are not in a no-way-out situation. Through the power of God’s grace, through the love of Our Lord Jesus Christ, we can ask forgiveness for our sins in the Mystery of Confession. And, having received forgiveness, we can unite with Jesus Christ in the Mystery of Holy Eucharist. Remember Christ’s words: “*...You have been cured. Give up your sins so that something worse may not overtake you*” (John 5, 14).

THE MEEKNESS OF GOD

June 26, 2018 · Fr. Stephen Freeman

“*Brood of vipers!*” with those words John the Baptist is often introduced in the movies and the minds of believers as a loud, nearly violent prophet of the desert. That Charlton Heston played him in one of those movies was almost type-casting, at least with regard to the popular imagination. And yet, St. John is an example of meekness.

When confronted by the religious leaders of Israel he has little to say for himself. He is far more clear about who and what he is not than about who and what he is. When he encounters Christ he declares himself unworthy to untie his sandals, much less Baptize the one whom he calls, “The Lamb of God.” When confronted by the growing success of Christ’s disciples (to the dismay of his own) he says, “He must increase and I must decrease.”

St. John’s role is to prepare and to point out. The attention of his life and ministry are not towards himself, but towards Christ.

We can see the same thing in the Mother of God. Her response to Gabriel’s word is simply, “Behold, the handmaid of the Lord. Be it unto me according to your word.” Even at the Wedding in Cana, where we imagine her to be importuning Christ, her only words to her Son are, “They have no wine.” The outcome of her simple observation is merely, “Do whatever he asks.”

This self-emptying deprecation is, oddly, the very character of God Himself, as revealed in the pages of the gospels:

- “The Father loves the Son, and has given all things into His hand.” (Jn. 3:35)
- Then Jesus answered and said to them, “Most assuredly, I say to you, the Son can do nothing of Himself, but what He sees the Father do; for whatever He does, the Son also does in like manner.” (Jn. 5:19)

- “However, when He, the Spirit of truth, has come, He will guide you into all truth; for He will not speak on His own *authority*, but whatever He hears He will speak; and He will tell you things to come.” (Jn. 16:13)

This mutual self-emptying reveals God at His very depths. Christ reveals God most completely in His suffering, death and resurrection. This is not merely something that “happens” to Him. It is the fullness of the revelation of God. St. Paul highlights this when he speaks of Christ “emptying himself” (*kenosis*) on the Cross and becoming “obedient unto death.”

In these statements, we see that God’s mutual self-emptying is more than an occasional action: it is a way of being. And, it is the very manner of existence that St. Paul urges on us as well. When he describes Christ’s self-emptying on the Cross it is in order to say to us, “Have this mind within you...” (Phil. 2:5).

This “*kenotic*” mode of existence runs completely contrary to our most common patterns. Our modern life is thought to be a collection of autonomous wills, each vying with others to gain and hold a position of power. Our lives are emotional and psychological negotiations in which the presence of others serve as threats, signaling the possibility that we may need to accept less than what we want. This is a formula for anxiety and depression. We are anxious in that our power over others is limited and ineffective. It becomes depressing in that we are constantly frustrated and unable to have what we want.

It is ironic that we imagine the life of a god as a life of power in which every desire is fulfilled. It is, in fact, the life of a demon,

though a demon's torment lies in the fact that its desires remain unfulfilled. Lucifer's desire to be "like God" made him into a near opposite.

American Christians have become increasingly politicized over the past few decades (both on the Left and the Right). They have fallen prey to the lure of a better world through the exercise of power. Regardless of who is "up" at any given election cycle, there are no winners and there can be no peace. For with every "victory," the opposition remains. Continual warfare becomes a necessity. We are anxious, depressed and angry. The path of theosis has been traded for the life of demons.

Christ's aphorism, "He who seeks to save his life will lose it, while he who loses his life will save it," becomes quite clear in its meaning when all of this is considered. God Himself lives a life of self-emptying love. He "lost" creation in His love for it. He "lost" Himself in His love for creation that He might gain it again. We frequently want God to join us in our demonic path of anxiety and control. We see the things that trouble us and say, "Why doesn't God do something?" We have Jesus but we want Zeus.

That the notion of mutual self-emptying is so difficult for us to fathom is difficult for us, in part, for the fact that we have been exalted to positions of relative power within the cultures of the world. Even the least voter can imagine themselves to be the shaper of history. Christians in the First World have become "managers." The least among us often practice a form of self-emptying because they have no options. Aspects of the gospel are easier for them. Those who find themselves with power (or imagine that they do) discover that self-emptying is an "eye of the needle," and that salvation is nearly impossible. That such statements seem odd is a testament to how deeply Christianity has been perverted in

our time and become but one more position of power among the many.

John the Baptist ended his days in Herod's prison, his head delivered to the tyrant on a platter, at the whim of a dancing girl. The Theotokos stood by the Cross in silence as a sword of sorrow pierced her soul. Their examples have been mirrored countless times through the centuries by God-loving martyrs and the yet more obscure men and women who have faithfully repeated, "He must increase and I must decrease; be it unto me according to His word."

In the eyes of the foolish they seemed to have died, and their departure was thought to be an affliction, and their going from us to be their destruction; but they are at peace. For though in the sight of men they were punished, their hope is full of immortality. Having been disciplined a little, they will receive great good, because God tested them and found them worthy of himself; like gold in the furnace he tried them, and like a sacrificial burnt offering he accepted them. In the time of their visitation they will shine forth, and will run like sparks through the stubble. They will govern nations and rule over peoples, and the Lord will reign over them forever. Those who trust in him will understand truth, and the faithful will abide with him in love, because grace and mercy are upon his elect, and he watches over his holy ones. (Wis. 3:2-9)

About Fr. Stephen Freeman

Fr. Stephen is a priest of the Orthodox Church in America, serving as Rector of St. Anne Orthodox Church in Oak Ridge, Tennessee. He is also author of *Everywhere Present* and the *Glory to God* podcast series.

«Людське зло завжди вносить поділи, оскільки диявол – це той, що розділяє, а Ісус Христос – джерело єдності»,

– Глава УГКЦ у Страдчі
26.06.2018

Бути людиною, сповідувати християнство, відрікаючись від усякого зла, та бути носіями єдності – ці три важливі істини, до яких закликає нас, сучасних українських вірян, кров наших мучеників. Адже саме ці якості допоможуть кожному вірному бути громадянином Неба.

На цьому наголосив Отець і Глава і УГКЦ Блаженніший Святослав у вівторок, 26 червня, у проповіді до вірних під час Архиєрейської Божественної Літургії в межах Всеукраїнської прощі до с. Страдч (Львівська обл.).

З ним співслужили Архієпископ Клаудіо Гуджеротті, Апостольський нунцій в Україні, владика Ігор (Возняк), Архієпископ і Митрополит Львівський, владика Володимир (Війтишин), Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський, владика Михайло (Колтун), Єпарх Сокальсько-Жовківський, владика Василь (Івасюк), Єпарх Коломийський, владика Венедикт (Алексійчук), Єпарх Чиказький (США), владика Давид (Мотюк), Єпарх Едмонтонський (Канада), владика Джон Майкл, представник Американської Єпископської Конференції, владика Василь (Тучапець), Екзарх Харківський, владика Теодор (Мартинюк), Єпископ-помічник Тернопільсько-Зборівської архієпархії, владика Григорій (Комар), Єпископ-помічник Самбірсько-Дрогобицької єпархії, та владика Володимир (Груца), Єпископ-помічник Львівської архієпархії, а також численні священики.

«У сьогоднішньому євангельському читанні євангелист Матей благовістує нам Ісуса Христа як єдиного й сильного, а також справжнього визволителя людини. Ми чуємо, як Спаситель виганяє диявола, а Святий Дух перемагає духа злоби, ненависті та нечистоти. Ми бачимо те, як Ісус Христос об'являє себе, як Того, хто збирає розсіяних, оздоровлює хворих, об'єднує поділених, – що є знаком (символом) приходу до нас у силі й славі Небесного Царства», – такими словами звернувся на початку проповіді до присутніх Предстоятель УГКЦ.

На його думку, можливо, саме зараз людина потребує знати, хто є її справжнім визволителем. Вона шукає звільнення від усього, що її пригнічує та нищить.

«До нас приходять багато носіїв різних духів, які пропонують свій рецепт свободи і звільнення. Дуже часто ми думаємо, що Божу правду, Божу істину, навіть самого Бога нам потрібно захищати. Інколи видається, що ненависть, насилля, зло сильніші. Коли ми дивимося на сучасний світ, то, властиво, той, хто відкидає Всевишнього, той, хто хитріший, спритний чи вміє краще збрехати й обдурити, стає, начебто, успішним. Проте в такому царстві темряви і зла ми бачимо Ісуса Христа присутнього зараз між нами...», – зауважує Глава УГКЦ.

Він переконаний, що Небесний Отець може звільнити людину від усього, що її непокоїть і поневолює. Адже справжня

сила перебуває в Божому дусі та правді. Людське зло завжди вносить поділи, оскільки диявол – це той, що розділяє, а Ісус Христос – джерело єдності, яке походить від Бога.

Крім того, проповідник додає, що для того, щоби стати собою (тобто стати людиною з великої букви), нам потрібно перебувати разом із Сином Божим. Ба більше, ми маємо бути в Ньому і з Ним, прийняти Його як свого єдиного Повелителя і Спасителя, бо той, хто з Ним, – той багатіє в Бога.

За словами Предстоятеля УГКЦ, сьогодні прочани на Страдецькій горі пережили унікальний досвід єдиного і сильного... Адже тут спочивають свідки віри та перемоги Ісуса Христа. Вони – свідки єдності, яку ми зараз шукаємо в церковному, національному і державному житті. Ба більше, вони цю єдність запечатали своєю кров'ю.

«Кожен, хто прийде до Страдецької церкви і побачить кров о. Миколи Конрада, той побачить у тій крові (її контурах, – ред.) мапу України – єдиної неподільної соборної держави. Нехай ця кров промовить до нас і скаже нам, ким ми є. Перш за все, о. Микола Конрад хоче сказати нам, що ми – люди як вінець Божого сотворіння, які покликані бути людьми, як навчав нас Блаженніший Любомир», – наголосив проповідник.

Він вважає, що бути людиною – означає відкинути ненависть і зло. «Нам важливо зараз почути цей голос – бути людиною! Особливо у Львові, де сталося лихо, яке сколихнуло цілу Україну, – це злочин нападу на табір ромів, який начебто виставляє українців перед цілим світом як тих, які плекають у своєму серці ненависть до людини

іншої національності, раси чи релігії. Ми як ісповідники віри о. Миколи Конрада скажемо, що це неправда!», – стверджує Глава Церкви.

Як зауважив Блаженніший Святослав, друга річ, яку зараз вчить нас голос крові наших мучеників, – це те, що ми християни, які відреклися від зла. А наступний важливий елемент, до якого він закликає, – бути носіями єдності.

«У цій прощі молимося за наш український народ, за нашу державу, за мир в Україні. Молимося за те, щоб ми завжди були Христові, щоб завжди були возз'єднані з Ним, щоб ми з Ісусом вміли збирати усіх дітей України в одне і єдине Христове стадо під проводом одного і єдиного Пастиря», – закликає очільник греко-католиків.

На його думку, важливо, щоб ми відчули себе не тільки громадянами своєї держави, а й Неба. «Нехай Страдецька Богородиця буде нашою молільницею та учителькою, щоб ми були завжди Христові, людьми, християнами, а також люблячими синами і доньками своєї Батьківщини та свого народу. Як із нами Бог, то хто проти нас?», – наголосив наприкінці Блаженніший Святослав.

Варто зазначити, що він висловив щиру вдячність усім присутнім, прочанам/вірянам, які здійснили прощу до Страдча. Окрім цього, подякував усім організаторам й організаціям, які долучилися до забезпечення порядку та безпеки для втілення цієї події.

– Департамент інформації УГКЦ

**Українська Греко-Католицька Церква
Святого Йоана Хрестителя
St. John the Baptizer
Ukrainian Greco-Catholic Church**

4400 Palm Avenue
La Mesa, CA 91941
Parish Office: (619) 697-5085

Website: stjohnthebaptizer.org

Pastor: Fr. James Bankston
frjames@mac.com
Fr. James' cell phone: (619) 905-5278

Rise and Walk

It is easier said than done. Whether the sins of the paralytic were forgiven, only He who forgave them knew for sure. "Arise and walk." Both he who arose and those who saw him arise were able to vouch for this. Hence there is a bodily sign in order to demonstrate a spiritual sign, though its impact is to curb the imperfections of body and soul. And we are given an understanding of sin and many bodily weaknesses to come. Perhaps, too, sins are forgiven first, so that with the causes of infirmity removed health may be restored.

St. Jerome

Furthermore, so it could be understood that He was in a body and that He could forgive sins and restore health to bodies, Jesus said,

"That you may know that the Son of Man has power on earth to forgive sins," then He said to the paralytic, "Arise, take up your pallet." He could have simply said "Arise," but since the reason for doing every work had to be explained, He added, "Take up your pallet and go home." First He granted remission of sins; next He showed His ability to restore health. Then, with the taking up of the pallet, He made it clear that bodies would be free from infirmity and suffering; lastly, with the paralytic's return to his home, He showed that believers are being given back the way to paradise from which Adam, the parent of all, who became profligate from the stain of sin, had proceeded.

St. Hilary of Poitiers